

DOI: 10.31866/2410-1915.20.2019.172399

UDC 347.78:7.097

LEGAL PROTECTION OF TV PROGRAMS AND SHOWS AS THE OBJECTS OF INTELLECTUAL PROPERTY RIGHTS

Anastasiia Zaitseva

*PhD in Cultural Studies,**ORCID: 0000-0002-4792-824X, a.zayc81@gmail.com,**Kyiv National University of Culture and Arts,**36, Ye. Konovaltsia Str., Kyiv, 01133, Ukraine*

The aim of the study. The article analyses the issues of legal protection of TV programs and shows as objects of intellectual property rights, and specifies the peculiarities of legal regulation of these objects and their place in the system of intellectual property rights. The rapid development of technology makes television and its products popular, which leads to the need to improve the legal protection of such an object of intellectual property rights as a television program (show).

Methodology of the study. The main methodological principles in the research are general scientific and dedicated methods; in particular, the structural method is used in the classification and presentation of main material, its analysis and use. The research is also based on the comparative method, system approach and comparative analysis, which allowed understanding the peculiarities of the legislation of Ukraine and foreign countries, as well as to structure and consider the legal protection of television programs and shows.

The scientific novelty is to determine the specifics of legal regulation of described above objects and their place in the system of intellectual property rights.

Conclusions. Therefore, the need to define a TV program as one of the types of audiovisual works and to provide it with appropriate legal protection makes sense, considering the creative input in the process of its creation. The specified object of intellectual property rights proves to be rather complicated and requires qualification that will allow placing a particular television program or show to be in a definite group of objects of intellectual property rights and determine the features of its legal regulation and lawful use. Therefore, we believe that it is necessary to introduce in the legislation a more precise definition for the television broadcast in terms of the difference from other audiovisual works, for example, TV movies.

Keywords: copyright; related rights; telecasts; TV program; TV show; object of intellectual property rights.

Introduction

In the modern world, TV programs and shows are an integral part of the entire media space. The rapid growth of technology development leads to the popularization of television and its products, which sometimes are used illegally. The above leads to the need to improve the legal protection of such an object

of intellectual property rights as a TV program (show). Therefore, the relevance of the chosen topic is determined by the importance of legal regulation of the creation and use of TV programs and shows because of intellectual activity.

Many scientists researched issues related to the legal regulation of social relations, where objects were TV and radio programs (shows). For example, W. Andrusov analysed the problems of the implementation of intellectual property rights in broadcasting companies in Ukraine (Andrusov, 2015). The issue of civil protection of related rights in Ukraine, in particular the rights of performers, soundtrack and visible record producers, and broadcasting companies, was dedicated to the thesis by Boyarchuk O. M. (2002). K. Afanasyeva (2011) investigated contractual forms of cooperation in the activities of broadcasting companies as means of protection of intellectual property rights. Y. Burilo (2015) analyzed the essence of broadcasts and programs of broadcasting companies from the point of view of information law and intellectual property rights.

Despite the seriousness and diversity of scientific research, the legal nature of such an object of intellectual property rights as a television program remains not clearly understood.

In addition, its legal protection is imperfect, since the law does not clearly define the features of this object of intellectual property rights, which is loaded with both related rights and copyright, therefore the regulation concerning their creation and use is more complicated.

The purpose of the article

The purpose of the research is to study the legislation of Ukraine and foreign countries, court practice, which will allow actualizing studies on the legal protection of TV programs and shows as objects of intellectual property rights.

As you know, television is a product of team collaboration, and today it is quite of all kinds. It is not only a broadcast of concerts, films, TV programs in a certain script and with appropriate musical backing, shows and other programs, but also that part of the television industry, which produces television series, advertising and other products that may specific to the video industry.

Such diversity requires attention both from the side of legal regulation and state policy in a certain sphere.

Presentation of the main material

Turning to the main point finding of defined term, we should consider the law standards that regulate the television industry. Thus, Article 1 of the Law of Ukraine “On Television and Radio Broadcasting” defines a broadcasting program (show) as a set of programs that united with one creation concept, and has a permanent name and is broadcasted by the broadcasting organization on a certain network (On Television and Radio Broadcasting, 1993). By B. B. Andrusov’s definition, this term reflects the final result of broadcasting,

in particular, the specific grouping and sequence of broadcasting that requires organizational and technical efforts (Andrusov, 2014, p. 186).

The technical aspect of implementing a broadcast program (show) consists of a set of sound signals (for radio broadcasting) or an image with sound (for TV broadcasting). This set of signals is broadcasted to consumers with over the air transmission via radio waves (as well as via laser beams, gamma rays, etc.) in any frequency range (in particular, using satellites); or with transmitting a signal to a remote location using one or another type of ground, underground or underwater cable (conductor, fibre optic or other type) (Civil Code of Ukraine, 2003).

It is worth paying attention to the fact that broadcast program (show) is not identical to such object as TV and radio program. According to Article 1 of the Law of Ukraine “On Television and Radio Broadcasting”, the TV program is a logically completed part of the program (TV and radio program), which has a corresponding title, time, the copyright mark, can be used independently of other parts of the program and is considered as complete information product (On Television and Radio Broadcasting, 1993). In the context of the legal nature of the TV program, it should be noted that the subject of intellectual property rights does not apply to related rights, since often it is the result of creative work and belongs to a group of objects of copyright. The object of related rights is a set of radio broadcast signals, which consists of radio programs, on-air performance, soundtracks, information and other programs; and set of TV broadcast signals – TV programs, audiovisual works, videograms, and other objects. (Zaitseva AV, 2018, p. 202).

In accordance with Ukrainian legislation, TV programs and other TV products, in contrast to audiovisual works, are loaded with copyright and related rights, therefore regulation of relations with regard to their creation and use is more complicated. On the one hand, TV program is a complete audiovisual work with established by law copyright irrespective of the method of initial and subsequent fixation (Zaitseva A., 2015, p. 206). On the other hand, the program is an object of related right and its implementation, at present, is a considerable source of income for the copyright owner. Whereas previously unlike other audiovisual works, TV programs used to have a narrow scope of use, often limited to be on-air, but TV programs are now available on video careers and have the opportunity to participate in numerous television festivals and competitions. In addition, if the previous legislation set the distribution criterion, then the current legislation does not contain such a condition. Related rights arise from the production or order of the program by the on-air or cable broadcasting companies, and not after distribution or in connection with the distribution of such a program (Zaitseva, 2015).

Analysing the court practice of foreign countries, one should pay attention to the fact that in world practice there are cases when TV programs and shows were recognized as objects of copyright, that is, audiovisual work. (For example, Case number A40-74014/13 Commercial Court in Moscow). Supporting this position, the judges pointed out that creative work is definitely present in the programs of the channel: first of all, it was the work of cameramen, script

writers, film directors, who “build” the filming process, and film editors, who are carrying out the film footage editing and sound tracking (“On Suppression...”, 2013). It should be noted that in the legislation of our country TV programs are objects of related rights and this emphasizes that TV programs are not the same as audiovisual works. However, according to the court’s definition, the TV program is, in this case, an audiovisual work and an object of copyright and the TV channel’s exclusive right to broadcast it is a related right of the company in relation to the copyright of the persons who created it (Rozhkova M., 2017).

Such court position is debatable, as there are international regulatory legal instruments in the field of intellectual property rights that otherwise define the status of TV program. Thus, the Berne Convention does not define an audiovisual work, but gives a definition of a cinematographic work, which equates works that are expressed in a similar way to cinematography (Article 2 (1)) (Rozhkova M., 2017). According to the contents of Article 14 of the Berne Convention, Cinematographic Works (Cinematographic Works) are created on the base of literary and artistic works of cinematographic productions. At the same time, according to Article 14 of the Berne Convention, the cinematographic work is to be protected as an original work (Berne Convention ..., 1971).

Also in Article 2 (“Audiovisual Work”) of the Treaty on the International Registration of Audiovisual Works, or otherwise, Film Register Treaty, stipulates that “... for the purposes of this Treaty, an audiovisual work” means any work consisting of a fixed series of interconnected frames (whether or not with soundtrack) intended for the visual and auditory (with soundtrack) perceptions (the Treaty on the International Registration of Audiovisual Works, 1989) that the purpose of this agreement was to create an international register films and the expression “audiovisual work” was used as a synonym for the word “film”.

The above-mentioned material makes it possible to state that audiovisual works include films (movies, television films and video films), and enrolment into this group the TV programs and shows is open to question.

The Law of Ukraine “On Copyright and Related Rights” established that an audiovisual work is a work fixed on a certain material medium (cinema film, magnetic tape or magnetic disk, CD, etc.) in the form of a series of consecutive frames (images) or analog or discrete signals reproducing (encoding) moving images (with and without a soundtrack), the perception of which is possible exclusively by means of any sort of a display (cinema screen, TV screen, etc.) on which the moving images are reproduced visually with the help of certain technical means (on Copyright and Related Rights, 1993). The Law of Ukraine “On Cinematography” establishes the term “film” as one of the varieties of audiovisual work. Thus, in accordance with Article 3 of this law, a film is an audiovisual work of cinematography, consisting of episodes combined with one another by creative ideas and figurative means, which is the result of the joint activity of its authors, performers and producers (On cinematography, 1998).

According to international law, the following definition of a cinematographic work is provided for: “a work of any length or medium, in particular cinematographic works of fiction, cartoons and documentaries, which complies with the provisions governing the film industry in force in each

of the Parties concerned and is intended to be shown in cinemas” (Article 3) (European Convention on Cinematographic Production, 1992). Also, in the Recommendations for the participants in the process of creating and using audiovisual works, it is specified that the audiovisual work must be distinguished from the video recording, which, in accordance with Article 1 of the Law of Ukraine “On Copyright and Related Rights”, means a video on the appropriate material medium (magnetic tape, magnetic disk, compact disk etc.) of the performance or of any moving images (with or without a soundtrack), in addition to images in the form of a recording included in an audiovisual work. The video recording is the source material for making copies of it (Recommendations for participants in the process of creating and using audiovisual works and performances, 2019).

For the purpose of the foregoing, we emphasize that the separation of the above concepts is important not only in the process of using these objects by the relevant subjects, in particular the conclusion of contracts and the payment of remuneration, but also for the legal regulation of these objects in the context of their further development. Therefore, the question of the status of the TV program is fully legitimate – whether to enrol it in one of the types of audiovisual works, or to consider it as an independent object of legal protection.

If we compare a TV program with a video record that is a kind of audiovisual work, it is worth paying attention to the composition of the subjects. In particular, the head of the department of copyright and related rights of the Institute of Intellectual Property of the Legal Science Academy of Ukraine A. Shtefan notes that the list of the subjects that are the authors of the audiovisual work cannot be foreseen when creating a video recording (Stefan, 2011, p. 19). Consequently, the authors of the TV program are a group of individuals, which may include directors, operators, and script, texts or dialogues authors. Another important factor is that the TV program is characterized by a high degree of creative work of many individuals, which is carried out in a sequential manner: from the script to broadcast on television or in another form.

The experience of foreign colleagues is interesting in this context. Thus, the Institute of State and Law of the Russian Academy of Sciences has characterized that TV program is a kind of audiovisual work, if it possesses the following characteristics:

- consists of fixed series of interconnected images;
- can be with and without soundtrack;
- perceived with the help of appropriate technical devices visually, and in the presence of soundtrack;
- perceived as a complex object;
- perceived as an object containing elements of joint and single authorship.

It does not matter whether a TV program is recorded in advance or broadcast on a live broadcast if the characteristics of the TV program are retained. The Ministry of Culture of the Russian Federation indicated that not all TV program correspond to the characteristics of audiovisual works. Among TV programs that do not correspond to the features of audiovisual works, it is possible to include, for example, broadcasts of concerts or sports, festive events. In these

cases, there are also no elements of creative work, the authors' plan. There is only a fixation of a spectacular presentation.

Conclusions

Therefore, the need to define a TV program as one of the types of audiovisual works and to provide it with appropriate legal protection makes sense, considering the creative input in the process of its creation. The specified object of intellectual property rights proves to be rather complicated and requires qualification that will allow placing a particular television program or show to be in a definite group of objects of intellectual property rights and determine the features of its legal regulation and lawful use. Therefore, we believe that it is necessary to introduce in the legislation a more precise definition for the television broadcast in terms of the difference from other audiovisual works, for example, TV movies. This clarification is necessary not only from the position of placing into a group of objects of copyright or related rights, but only broadcast TV programs can be objects of related rights. Such division can be applied in other branches of legislation.

References

- Afanasieva, K. (2011). Dohovirni vidnosyny u sferi diialnosti orhanizatsii movlennia [Contractual relations in the field of broadcasting organizations]. *Teoriia i praktyka intelektualnoi vlasnosti*, no. 3, pp. 27–33.
- Andrusiv, U.B. (2014). Pravovyi status orhanizatsii movlennia [Legal status of broadcasting]. *Chasopys Kyivskoho universytetu prava*, no. 4, pp. 185–189.
- Andrusiv, U.B. (2015). Problemy prav intelektualnoi vlasnosti na prohramy (peredachi) orhanizatsii movlennia v Ukraini: *problemy ta perspektyvy* [Intellectual property issues of broadcasting in Ukraine: problems and future]. *Chasopys Kyivskoho universytetu prava*, no. 1, pp. 201–207.
- Berne Convention for the Protection of Literary and Artistic Works*. (1971). 995_051. [online] Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_051> [Accessed: 10 March 2019].
- Boiarchuk, O.M. (2002). *Tsyvilno-pravova okhorona sumizhnykh prav v Ukraini* [Civil protection of related rights in Ukraine]. D.Ed. Taras Shevchenko National University of Kyiv.
- Burylo, Yu.P. (2015). Peredachi (prohramy) orhanizatsii movlennia yak obiekty prava intelektualnoi vlasnosti ta obiekty informatsiinykh pravovidnosyn [Programs (shows) of broadcasting as objects of intellectual property rights and objects of information legal relation]. *Pryvatne pravo i pidpriemnytstvo*, issue 14, pp. 8–12.
- European Convention on Cinematographic Co-production*. (1992). 994_136. [online] Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/en/994_136> [Accessed: 10 March 2019].
- Ministry of Economic Development and Trade of Ukraine. (n.d.). *Rekomendatsii dlia uchastnykiv protsesu stvorennia ta vykorystannia audiovizualnykh tvoriv i vykonan* [Recommendations for participants in the process of creating and using audiovisual

works and performances] [online] Available at: <<http://me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=8339bc5d-edba-4a26-b7ad-a4970614628e&title=Rekomendat siiDliaUchasnikivProtsesuStvorenniaTaVikoristanniaAudiovizualnikhTvoriVIVikonan>> [Accessed: 10 March 2019].

Moscow Commercial Court. (2013). O presechenii deistvii, narushaiushchikh pravo, i o ponuzhdenii zakliuchit dogovor, o vyplate voznagrazhdeniia za soobshchenie v efr fonogramm, opublikovannykh v kommercheskikh tseliakh: Reshenie ot 26 noiabria 2013 g. po delu № A40-74014/2013 [On the suppression of actions violating the right, and on the compulsion to conclude an agreement on the payment of remuneration for the broadcasting of phonograms published for commercial purposes: Decision of November 26, 2013 in case no. A40-74014/2013. [online] *Sudebnye i normativnye akty RF*. Available at: <<https://sudact.ru/arbitral/doc/RPxDHRtcfhb8/>> [Accessed 10 March 2019].

On Cinematography. (1998). 9/98-BP. [online] Available at: <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/9/98-%D0%B2%D1%80?lang=en>> [Accessed:10 March 2019].

On Copyright and Related Rights. (1993). 3792-XII. [online] Available at: <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3792-12?lang=en>> [Accessed: 10 March 2019].

On Television and Radio Broadcasting. (1993). 3759-XII, [online] Available at: <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3759-12?lang=en>> [Accessed: 2 February 2019].

Rozhkova, M. (2017). Iavlaietsia li teleperedacha ili teleprogramma audiovizualnym proizvedeniem / slozhnym obektom intelektualnoi sobstvennosti [Is the TV show or program audiovisual work / complex intellectual property]. *Zakon.ru*, [blog] 6 January. Available at: <https://zakon.ru/blog/2017/1/6/yavlyaetsya_li_teleperedacha_ili_teleprogramma_audiovizualnym_proizvedeniemslozhnym_obektom_intellek> [Accessed: 10 March 2019].

Shtefan, A. (2011). Videohrama: doslidzhuemo pravovu pryrodu [Video recording: investigation of the legal nature]. *Teoriia i praktyka intelektualnoi vlasnosti*, no. 4, pp. 16–20.

The Civil Code of Ukraine (2003). 435-IV. [online] Available at: <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15?lang=en>> [Accessed: 2 February 2019].

WIPO. (1989). *Treaty on the International Registration of Audiovisual Works* (“*Film Register Treaty*”). [pdf] Available at: <<https://biblioteca.ua.es/en/propiedad-intelectual/documentos/legislation/registration-treaty-movies.pdf>> [Accessed: 10 March 2019].

Zaitseva, A.V. (2018). Aktualni pytannia pravovoi okhorony televiziinykh peredach ta proqram yak obiektiv prava intelektualnoi vlasnosti [Top issues of legal protection of TV programs and shows as objects of intellectual property rights]. *Pytannia kulturolohii*, issue 34, pp. 199–207.

Zaitseva, A.V. (2015). Stanovlennia ta rozvytok pravovoi okhorony audiovizualnoho tvoriv yak samostiinoho ob'ekta avtorskoho prava [Establishment and development of legal protection of audiovisual work as individual object of copyright]. *Mytna sprava*, no. 1(2.2), pp. 204–209.

Список використаних джерел

1. Андрусів У. Б. Правовий статус організацій мовлення. *Часопис Київського університету права*. 2014. № 4. С. 185–189.

2. Андрусів У. Б. Проблеми прав інтелектуальної власності на програми (передачі) організацій мовлення в Україні: проблеми та перспективи. *Часопис Київського університету права*. 2015. №1. С. 201–207.

3. Афанасьєва К. Договірні відносини у сфері діяльності організацій мовлення. *Теорія і практика інтелектуальної власності*. 2011. №3. С. 27–33.

4. Бернська конвенція про охорону літературних і художніх творів: Паризький Акт від 24 лип. 1971 р., змінений 2 жовт. 1979 р. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_051 (дата звернення: 10.03.2019).

5. Боярчук О. М. *Цивільно-правова охорона суміжних прав в Україні*: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.03 / Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. Київ, 2002. 2012 арк.

6. Бурило Ю. П. Передачі (програми) організацій мовлення як об'єкти права інтелектуальної власності та об'єкти інформаційних правовідносин. *Приватне право і підприємництво*. 2015. Вип. 14. С. 8–12.

7. Зайцева А. В. Актуальні питання правової охорони телевізійних передач та програм як об'єктів права інтелектуальної власності. *Питання культурології*. 2018. Вип. 34. С. 199–207. DOI: <https://doi.org/10.31866/2410-1311.34.2018.154071>.

8. Зайцева А. В. Становлення та розвиток правової охорони аудіовізуального твору як самостійного об'єкта авторського права. *Митна справа*. 2015. № 1(2.2). С. 204–209.

9. Європейська конвенція про спільне кінематографічне виробництво. Дата підписання 2 жовт. 1992 р. [Конвенцію ратифіковано із заявою Законом № 1140-VI (1140-17) від 18.03.2009]. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_136 (дата звернення: 10.03.2019).

10. О пресечении действий, нарушающих право, и о понуждении заключить договор, о выплате вознаграждения за сообщение в эфир фонограмм, опубликованных в коммерческих целях : решение Арбитражного суда города Москвы от 26 ноября 2013 г. по делу № А40-74014/2013. *Судебные и нормативные акты РФ*. URL: <http://sudact.ru/arbitral/doc/RPxHDRtcfhh8/> (дата звернення: 10.03.2019).

11. Про авторське право та суміжні права : Закон України № 3792-XII від 23 груд. 1993 р. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3792-12> (дата звернення: 10.03.2019).

12. Про кінематографію : Закон України № 9/98 від 13 січ. 1998 р. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/9/98-%D0%B2%D1%80?lang=uk> (дата звернення: 10.03.2019).

13. Про телебачення і радіомовлення : Закон України № 3759-XII від 21 груд. 1993 р. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3759-12?find=1&text=%F2%E5%EB%E5%E1%E0%F7#w13> (дата звернення: 4.02.2019).

14. Рекомендації для учасників процесу створення та використання аудіовізуальних творів і виконань. *Міністерство економічного розвитку і торгівлі України*. URL: <http://me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=8339bc5d-edba-4a26-b7ad-a4970614628e&title=RekomendatsiiDliaUchasnikivProtsesuStvorenniaTaVikoristanniaAudiovizualnikhTvorivIVikonan> (дата звернення: 10.03.2019).

15. Рожкова М. Является ли телепередача или телепрограмма аудиовизуальным произведением/сложным объектом интеллектуальной собственности. *Закон.ру*. URL: https://zakon.ru/blog/2017/1/6/yavlyaetsya_li_teleperedacha_ili_teleprogramma_audiovizualnym_proizvedeniemslozhnym_obektom_intellek (дата звернення: 10.03.2019).

16. Цивільний Кодекс України : прийнятий Верховною Радою України 16 січ. 2003 р. № 435-IV. *Верховна Рада України. Законодавство України*. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=435-15> (дата звернення: 4.02.2019).

17. Штефан А. Відеограма: досліджуємо правову природу. *Теорія і практика інтелектуальної власності*. 2011. № 4. С. 16–20.

18. *Treaty on the International Registration of Audiovisual Works («Film Register Treaty»)*. Adopted at Geneva on April 18, 1989. Available at: <https://biblioteca.ua.es/en/propiedad-intelectual/documentos/legislation/registration-treaty-movies.pdf> (Accessed:10.03.2019).

The article was received in editors office: 12.03.2019

ПРАВОВА ОХОРОНА ТЕЛЕВІЗІЙНИХ ПЕРЕДАЧ ТА ПРОГРАМ ЯК ОБ'ЄКТІВ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Зайцева Анастасія Вікторівна

Кандидат культурології,

ORCID: 0000-0002-4792-824X, a.zayc81@gmail.com,

*Київський національний університет культури і мистецтв,
Київ, Україна*

Мета дослідження. У статті проаналізовані питання правової охорони телевізійних передач і програм як об'єктів права інтелектуальної власності та визначено особливості правового регулювання зазначених об'єктів та їх місце в системі права інтелектуальної власності. Стрімке зростання розвитку технологій впливає на популяризацію телебачення та його продуктів, що призводить до необхідності вдосконалення правової охорони такого об'єкта права інтелектуальної власності як телевізійна передача (програма).

Методологія дослідження. Основними методологічними принципами у дослідженні є загальнонаукові та спеціальні методи, зокрема структурний метод, який застосовувався в угрупованні та викладенні фактичного матеріалу, його аналізі й використанні. Дослідження базується також на порівняльному методі, системному підході та компаративному аналізі, які дозволили зрозуміти особливості законодавства України та зарубіжних країн, а також структурувати і розглянути питання правової охорони телевізійних передач та програм.

Наукова новизна. Визначити особливості правового регулювання зазначених об'єктів та їх місце в системі права інтелектуальної власності.

Висновки. Тож необхідність визначення телепередачі як одного з видів аудіовізуальних творів та надання їй відповідної правової охорони вважається цілком

виправданим, з огляду на той творчий внесок, який робиться в процесі її створення. Зазначений об'єкт права інтелектуальної власності виявляється доволі складним та потребує кваліфікації, яка дозволить зарахувати ту чи іншу телевізійну програму або передачу до певної визначеної групи об'єктів права інтелектуальної власності та визначатиме особливості її правового регулювання та правомірного використання. Тому, вважаємо, що необхідно ввести в законодавство більш точне визначення телевізійної передачі з точки зору відмінності від інших телевізійних аудіовізуальних творів, наприклад, телефільмів.

Ключові слова: авторське право; суміжні права; телевізійна передача; телевізійна програма; об'єкт права інтелектуальної власності.

ПРАВОВАЯ ОХРАНА ТЕЛЕВИЗИОННЫХ ПЕРЕДАЧ И ПРОГРАММ КАК ОБЪЕКТОВ ПРАВА ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНОЙ СОБСТВЕННОСТИ

Зайцева Анастасия Викторовна

*Кандидат культурологии,
ORCID: 0000-0002-4792-824X, a.zayc81@gmail.com,
Киевский национальный университет культуры и искусств,
Киев, Украина*

Цель исследования. В статье проанализировано правовую охрану телевизионных передач и программ как объектов права интеллектуальной собственности и определены особенности правового регулирования указанных объектов и их место в системе права интеллектуальной собственности. Стремительный рост развития технологий влияет на популяризацию телевидения и его продуктов, что приводит к необходимости совершенствования правовой охраны такого объекта права интеллектуальной собственности как телевизионная передача (программа).

Методология исследования. Основными методологическими принципами в исследовании являются общенаучные и специальные методы, в частности структурный метод, который применялся в группировке и изложении фактического материала, его анализе и использовании. Исследование базируется также на сравнительном методе, системном подходе и компаративном анализе, которые позволили понять особенности законодательства Украины и зарубежных стран, а также структурировать и рассмотреть правовую охрану телевизионных передач и программ.

Научная новизна. Определить особенности правового регулирования указанных объектов и их место в системе права интеллектуальной собственности.

Выводы. Поэтому необходимость определения телепередачи как одного из видов аудиовизуальных произведений и предоставления ей соответствующей правовой охраны считается вполне оправданным, учитывая тот творческий вклад, который делается в процессе ее создания. Указанный объект права интеллектуальной собственности оказывается довольно сложным и требует квалификации, которая позволит причислить ту или иную телевизионную программу или передачу в определенной определенной группы объектов права интеллектуальной собственности и определять особенности ее правового регулирования и правомерного

использования. Поэтому, считаем, что необходимо ввести в законодательство более точное определение телевизионной передачи с точки зрения отличия от других телевизионных аудиовизуальных произведений, например, телефильмов.

Ключевые слова: авторское право; смежные права; телевизионная передача; телевизионная программа; объект права интеллектуальной собственности.